

**ἀναμαι α) με αιτιατική**

β) με αιτιατική που δηλώνει πρόσωπο και γενική της αιτίας

γ) με γενική ή δοτική της αιτίας

δ) με γενική προσώπου και αιτιολογική πρόταση

**ἀναπακτώ α) με δοτική που δηλώνει πρόσωπο, ως αντικείμενο**

β) με δοτική της αιτίας (και σπανίως γενική ή αιτιατική)

γ) με εμπρόθετο διορισμό της αιτίας

δ) με αιτιολογική πρόταση εισαγόμενη με σύνδεσμο αιτιολογικό ή υποθετικό

ε) με αιτιολογική ή χρονική ή κατηγορηματική μετοχή

**ἀγαπῶ α) με αιτιατική (=ἀγαπῶ)**

β) με δοτική (=αρκούμαι σε κάτι)

**ἀγγέλλω α) με αιτιατική**

β) με αιτιατική και δοτική

γ) με δοτική και ειδική πρόταση

δ) με κατηγορηματική μετοχή

**ἀγνοῶ α) με αιτιατική**

β) με κατηγορηματική μετοχή

γ) με ειδική πρόταση

δ) με πλῆγια ερώτηση

**ἀγωνίζομαι α) με δοτική**

β) με απαρέμφατο (=προσπαθῶ να...)

δοικῶ α) με αιτιατική

β) με δύο αιτιατικές, από τις οποίες η μία επιθετικός προσδιορισμός του παραλειπόμενου συστοίχου αντικειμένου δικίας

ἀθυμῶ α) με δοτική της αιτίας

αικίζομαι α) με αιτιατική,

β) με δύο αιτιατικές από τις οποίες η μία επιθετικός προσδιορισμός του παραλειπόμενου συστοίχου αντικειμένου αίκας

αἰρούμαι α) με αιτιατική

β) με δύο αιτιατικές, από τις οποίες η μία κατηγορούμενο της άλλης

ν) με απαρέμφατο

αἰρῶ α) με αιτιατική

β) με κατηγορηματική μετοχή

αἰσθάνομαι α) με γενική (ἀίεση ἀντλήσις)

β) με αιτιατική

ν) με αιτιατική και ειδικό απαρέμφατο

δ) με δοτική τροπική και σπανιότερα της αιτίας

ε) με κατηγορηματική μετοχή

στ) με ειδική πρόταση

ζ) με πλάνια ερώτηση

αἰσχύνομαι α) με αιτιατική

β) με δοτική ή εμπρόθετο διορισμό της αιτίας

ν) με απαρέμφατο (=ντρέπομαι να πράξω κάτι)

δ) με κατηγορηματική μετοχή (=ντρέπομαι για κάποια πράξη μου)

ε) με αιτιολογική πρόταση εισαγομένη με υποθετικό σύνδεσμο

αἰτιῶμαι α) με αιτιατική

β) με αιτιατική ως αντκ. και γενική της αιτίας

ν) με αιτιατική και απαρέμφατο

δ) με ειδική πρόταση

αἰτῶ α) με αιτιατική

β) με δύο αιτιατικές (τινά τι)

ν) με απαρέμφατο

ἀκμάζω α) με δοτική ή εμπρόθετο προσδιορισμό του κατά τι

β) με απαρέμφατο (=είμαι αρκετά ισχυρός να...)

ἀκούω α) με γενική και αιτιατική (ἀίεση ακοή)

β) με γενική και κατηγορηματική μετοχή (ἀίεση ακοή)

ν) με αιτιατική και κατηγορηματική μετοχή (έμμεση ακοή)

δ) με αιτιατική και απαρέμφατο (επί φήμης)

ε) με ειδική πρόταση

στ) με γενική επί των ουσιαστικών: βορύβου, κρουγής,

βοής, φωνής

ζ) με αιτιατική επί ουδέτερου αντωνυμίας ή επιθέτου

η) με δύο γενικές (προσώπου και πράγματος)

ἀγνώ α) με αιτιατική του κατά τι

β) με δοτικής της αιτίας

ἀλέξω α) με αιτιατική

β) με δοτική (=βοηθῶ)

ν) με δοτική και αιτιατική (=απομακρύνω από κάποιο κάτι)

ἀλίσκομαι α) μετά δοτικής ποιητικού αἰτίου

β) με κατηγορηματική μετοχή

ν) με γενική της αιτίας

ἀλλὰττω α) με αιτιατική

β) με αιτιατική ως αντκ. και γενική του τμήματος (=ανταλλάσσω κάτι με άλλο)

ἀλλοτριῶ α) με αιτιατική και γενική

β) με αιτιατική και δοτική (=καθιστῶ κάτι ἐχθρικό προς κάποιον)

ἀμύνω α) με αιτιατική (αποκρούω)

β) με δοτική (=βοηθῶ)

ἀμφιέννυμι α) με δύο αιτιατικές

β) με αιτιατική και δοτική οργανική

ἀμφιβιβτῶ α) με αιτιατική (=ἀμφιβιβτῶ κάτι)

β) με δοτική (=ερίζω προς κάποιον)

ν) με γενική (=ερίζω για κάτι)

δ) με απαρέμφατο (=ισχυρίζομαι ὅτι...)

ε) με ειδική πρόταση

**ἀναγκάζω α)** με αιτιατική που δηλώνει πρόσωπο (=αναγκάζω κάποιον)

**β)** με αιτιατική που δηλώνει πράγμα (=δια της βίας επιβάλλω κάτι)

**γ)** με αιτιατική προσώπου και απαρέμφατο

**δ)** με αιτιατική πρόγματος και απαρέμφατο (=ισχυρίζομαι ότι...)

**ἀξιῶ α)** με δύο αιτιατικές

**β)** με απαρέμφατο

**γ)** με αιτιατική και απαρέμφατο

**δ)** με αιτιατική και γενική της αξίας

**ἀπορῶ α)** με γενική

**β)** με δοτική της αιτίας

**γ)** με πλῆγία ερώτησης

**ἄρχομαι α)** με γενική

**β)** με απαρέμφατο

**γ)** με κατηγορηματική μετοχή

**ἀχθῶμαι α)** με δοτική

**β)** με κατηγορηματική μετοχή

**γ)** με δοτική της αιτίας

**δ)** με αιτιολογική πρόταση εισαγόμενη με υποθετικό σύνδεσμο

**ε)** με δοτική ηθική, στην οποία η μετοχή του ρήματος αποδίδεται ως κατηγορούμενο

**βεβαίω α)** με αιτιατική

**β)** με αιτιατική και δοτική χαρακτηριστική

**βούλομαι α)** με απαρέμφατο

**β)** με δοτική ηθική, στην οποία η μετοχή του ρήματος αποδίδεται ως κατηγορούμενο

**γίνομαι α)** με γενική (=γεννιέμαι, κατάγομαι)

**β)** με κατηγορηματική-γενική

**γ)** με δοτική προσώπου

**δ)** με δοτική κτητική

**γινώσκω α)** με αιτιατική

**β)** με κατηγορηματική μετοχή

**γ)** με πλῆγία ερώτησης

**δ)** με ειδική πρόταση

**ε)** με δύο αιτιατικές, από τις οποίες η μία κατηγορούμενο της άλλης

**στ)** με τελικό απαρέμφατο (=αποφασίζω)

**ζ)** με ειδικό απαρέμφατο (=νομίζω)

**γράφομαι α)** με αιτιατική (=γράφω)

**β)** με αιτιατική ως αντικ. και γενική της αιτίας (=καταγγέλλω...)

**γ)** με αιτιατική και απαρέμφατο (=καταγγέλλω...)

**γράφω α)** με αιτιατική

**β)** με απαρέμφατο (=προτείνω εγγράφως...)

**β)** με δοτική και ειδική πρόταση

**δέδοικα α)** με ενδοιαστική πρόταση

**β)** με απαρέμφατο

**γ)** με αιτιατική

**δεί α)** με γενική ως στερητικό

**β)** με απαρέμφατο ως απρόσωπο

**δείκνυμι α)** με αιτιατική

**β)** με ειδική πρόταση

**γ)** με κατηγορηματική μετοχή

**δ)** με δοτική και ειδική πρόταση

**ε)** με αιτιατική και δοτική

**στ)** με πλῆγία ερώτησης

**δέομαι α)** με γενική

**β)** με γενική και αιτιατική που είναι επιθετικός προσδιορισμός παραλειπόμενου συστοχού αντικειμένου **δέησιν**

**γ)** με δύο γενικές

**δ)** με απαρέμφατο

**δέω α)** με γενική

**β)** με γενική και απαρέμφατο

**δηλώ α)** με αιτιατική

**β)** με αιτιατική και δοτική

**γ)** με κατηγορηματική μετοχή

**δ)** με ειδική πρόταση

- ε) με πλῆγία ἐρώτηση  
**διδάσκω** α) με αιτιατική  
 β) με δύο αιτιατικές  
 γ) με ειδική πρόταση  
 δ) με απαρέμφατο
- δίδωμι** α) με αιτιατική και δοτική  
 β) με δοτική και απαρέμφατο  
 γ) με αιτιατική και δοτική ως αντικ. και καθαρώς τελικό απαρέμφατο
- δοκῶ** α) με απαρέμφατο (υποκ.) ως απρόσωπο  
 β) με απαρέμφατο (αντικ.) ως δοξαστικό  
 γ) με δοτική προσωπική  
 δρῶ α) με αιτιατική  
 β) με δύο αιτιατικές  
 γ) με αιτιατική και δοτική
- εικάζω** α) με αιτιατική  
 β) με αιτιατική και δοτική  
 γ) με απαρέμφατο  
 δ) με δοτική οργανική
- εἰμί** α) με κατηγορηματική γενική  
 β) με δοτική κτητική  
 γ) με απαρέμφατο απρόσωπως (=εἶναι δυνατόν...)  
**εἶργω** α) με αιτιατική  
 β) με αιτιατική και γενική  
 γ) με δοτική (σπανίως)  
**ἐλπίζω** α) με αιτιατική  
 β) με απαρέμφατο μέλλοντα  
 γ) με (δυνητικό) απαρέμφατο οορίστου ή απαρέμφατο ενεστώτα  
 δ) με δοτική  
**ἐνθυμούμαι** α) με αιτιατική  
 β) με γενική  
 γ) με κατηγορηματική μετοχή  
 δ) με ειδική πρόταση  
 ε) με πλῆγία ἐρώτηση

- ἐξέστι** α) με απαρέμφατο (υποκ.)  
 β) με με δοτική προσωπική  
**ἔοικα** α) με δοτική  
 β) με κατηγορηματική μετοχή (=εἶναι φανερό ὅτι...)  
 γ) με απαρέμφατο (=δίδω την ἐντύπωση ὅτι)  
**ἐπικουρῶ** α) με δοτική  
 β) με γενική του τιμήματος  
~~γ) με δοτική και αιτιατική~~  
**ἐπιμέλονται** α) με γενική  
 β) με γενική και απαρέμφατο  
 γ) με γενική και πλῆγία ἐρώτηση  
 δ) με τελική πρόταση  
 ε) με αιτιατική του κατά τι
- ἐπιστάμαι** α) με αιτιατική  
 β) με απαρέμφατο  
 γ) με κατηγορηματική μετοχή
- ἐπιχειρῶ** α) με δοτική  
 β) με αιτιατική (σπανίως)  
 γ) με απαρέμφατο
- ἐργάζομαι** α) με αιτιατική  
 β) με δύο αιτιατικές  
**ἐρωτῶ** α) με αιτιατική  
 β) με δύο αιτιατικές  
 γ) με πλῆγία ἐρώτηση
- εὐρίσκω** α) με αιτιατική  
 β) με αιτιατική και δοτική χαρακτηριστική  
 γ) με κατηγορηματική μετοχή
- ἔχω** α) με αιτιατική  
 β) με γενική (=εμποδίζω), το δε ἔχομαι (=κρστέμαι ἀπό κάποιου)  
 γ) με απαρέμφατο (=δύναμαι)  
 δ) με πλῆγία ἐρώτηση (το οὐκ ἔχω)  
 ε) με γενική της αναφοράς  
 στ) με δοτική του κατά τι  
 ζ) με αιτιατική του κατά τι

**ζηλώ α)** με αιτιατική

β) με αιτιατική ως αντικ. και γενική της αιτίας

γ) με αιτιατική και αιτιολογική πρόταση

**ζημιώ α)** με αιτιατική

β) με αιτιατική επιθετικού προσδιορισμού κατά παράδειγμα του συστοίχου αντικειμένου **ζημίας**

γ) με αιτιατική και οργανική δοτική

**ηγούμαι α)** με γενική

β) με αιτιατική (=διευθύνω)

γ) με απαρέμφατο (=νομίζω)

δ) με δύο αιτιατικές, από τις οποίες η μία κατηγορούμενο της άλλης

**ήδομαι α)** με δοτική της αιτίας

β) με κατηγορηματική μετοχή

γ) με αιτιολογική πρόταση

δ) με ηθική δοτική, στην οποία η μετοχή του ρήματος ανήκει ως κατηγορούμενο

**ήττωμαι α)** με γενική

β) με γενική ως αντικ. και δοτική του κατά τι

γ) με δοτική τροπική

δ) με αιτιατική του κατά τι

**θαυμάζω α)** με γενική

β) με κατηγορηματική μετοχή

γ) με δοτική της αιτίας

δ) με αιτιατική

ε) με αιτιατική ως αντικ. και γενική της αιτίας

στ) με αιτιολογική πρόταση εισαγόμενη με υποθετικό σύνδεσμο

ζ) με πλάγια ερώτηση

**καταγινώσκω α)** με γενική και αιτιατική, που δηλώνει αιτία

(=κατηγορώ)

β) με γενική και αιτιατική που δηλώνει ποιη (=καταδικάζω)

γ) με γενική και ειδική ή αιτιολογική πρόταση

**ισχυορῶ α)** με γενική

β) με γενική και αιτιατική

γ) με δύο γενικές από τις οποίες η μία δηλώνει αιτία

δ) με γενική και ειδική ή αιτιολογική πρόταση

ε) με γενική και απαρέμφατο

**κοινῶ α)** με αιτιατική

β) με αιτιατική και δοτική

γ) με δοτική

**κολάζω α)** με αιτιατική

β) με δοτική οργανική

**κράτῶ α)** με γενική (=είμαι κύριος κάποιου)

β) με αιτιατική (=καταβάλλω)

**κρίνω α)** με αιτιατική

β) με δύο αιτιατικές, από τις οποίες η μία κατηγορούμενο της άλλης

γ) με απαρέμφατο

δ) με γενική ως δικαστικό ρήμα

ε) με αιτιατική ως αντ. και γενική της αιτίας

**κωλύω α)** με αιτιατική

β) με αιτιατική και γενική

γ) αιτιατική και απαρέμφατο

**λαγχάνω α)** με αιτιατική

β) με δύο αιτιατικές, από τις οποίες η μία κατηγορούμενο της άλλης

γ) με απαρέμφατο

δ) με γενική

**λαμβάνω α)** με αιτιατική

β) με γενική που δηλώνει το όλο κατά παράδειγμα της αιτιατικής μέρας

γ) με κατηγορηματική μετοχή

**λανθάνω α)** με αιτιατική

β) με κατηγορηματική μετοχή και τότε το **λανθάνω** αποδίδεται με επιρρημα και η μετοχή με ρημα

γ) με αιτιατική και ειδική πρόταση

**λέγω α)** με αιτιατική

β) με αιτιατική επιθετικού προσδιορισμού του παραλειτουργίου συστοίχου αντικειμένου **λόγους**

γ) με αιτιατική και δοτική  
δ) με απαρέμφατο

ε) με δοτική και ειδική πρόταση  
στ) με δύο αιτιατές

ζ) με δοτική και απαρέμφατο

✓ λείνομαι α) με γενική

β) με δοτική ή αιτιατική του κατά τι

✓ άγω α) με γενική

β) με κατηγορηματική μετοχή

✓ λειτουργώ α) με αιτιατική

β) με δοτική το λειτουργούμαι (=λειτουργώ)

✓ μακαρίζω α) με αιτιατική

β) με αιτιατική ως αντικ. και γενική της αιτίας

γ) με δοτική της αιτίας

✓ μεινδάνω α) με αιτιατική

β) με αιτιατική και γενική

γ) με ειδική πρόταση

δ) με κατηγορηματική μετοχή

ε) με πλαγία ερώτηση

στ) με τελικό απαρέμφατο (=γνωρίζω ή μεινδάνω να...)

ζ) με αιτιατική και γενική του τιμηματος

✓ μαρτυρώ α) με αιτιατική

β) με δοτική

✓ μάχομαι α) με δοτική

β) με οργανική δοτική

✓ μειννυμι -μαι α) με αιτιατική και δοτική

β) με δοτική

✓ μέλει α) με δοτική προσωπική (=μέλημά έστι)

β) με δοτική προσωπική και γενική, που είναι αντικείμενο

γ) με δοτική προσωπική και απαρέμφατο ως υποκείμενο

δ) με πλαγία ερώτηση

✓ μειννυμι α) με γενική

β) με αιτιατική (σπανίως)

γ) με απαρέμφατο τελικό (=σκεπτομαι να...)

δ) με κατηγορηματική μετοχή (=θυμάμαι ότι...)

ε) με ειδική πρόταση

✓ μέμφομαι α) με αιτιατική

β) με δοτική

γ) με δοτική και αιτιατική

δ) με δοτική ως αντικ. και γενική της αιτίας

ε) με γενική ως αντικ. και αιτιατική της αιτίας

στ) με απαρέμφατο

✓ μεταμέλει α) με δοτική προσωπική

β) με δοτική προσωπική και γενική της αιτίας

γ) με δοτική και αιτιολογική πρόταση

δ) με κατηγορηματική μετοχή

✓ νικώ α) με αιτιατική

β) με δοτική τροπική

γ) με αιτιατική κατότιν παραδείψεως του συστούχου αντι-

κειμένου νικητη και τροπής γενικής ουσιαστικού σε αιτια-

κή

δ) με απαρέμφατο

ε) με μετοχή

✓ νομίζω α) με αιτιατική

β) με δοτική (=κάνω χρήση)

γ) με δύο αιτιατές, από τις οποίες η μία κατηγορούμενο

της άλλης

δ) με απαρέμφατο

✓ οίδα α) με αιτιατική

β) με απαρέμφατο (=είμαι ικανός να...)

γ) με κατηγορηματική μετοχή

δ) με ειδική πρόταση

ε) με πλαγία ερώτηση

✓ οίχομαι - οίχομαι α) με απαρέμφατο

οίχομαι α) με κατηγορηματική μετοχή και τότε το οίχομαι

αποδίδεται επιρηματικώς, ενώ η μετοχή με ρήμα

δηνυμι α) με αιτιατική

β) με απαρέμφατο

✓ θυμολογώ α) με δοτική (=συμφωνώ προς κάτι)

β) με αιτιατική (=παράδεχομαι κάτι)

β) με γενική που δηλώνει ὅλο κατὰ παράδειγμα της αιτιατικής μέρους

τιμῶ α) με αιτιατική

β) με αιτιατική και οργανική δοτική

γ) τιμῶ τίνι τινος (=ορίζω σε κάποιον ως ποιητή κάτ)

δ) τιμῶμαι τίνι τινος (=προτείνω για κάποιον ως ποιητή κάτ)

τιμῶρώ α) με δοτική (=βοηθῶ)

β) με δοτική που δηλώνει πρόσωπο και αιτιατική που δηλώνει πρόγραμμα (τιμῶρώ τίνι τι=λαμβάνω εκδίκηση υπέρ κάποιου για κάτ)

γ) τιμῶρώ τίνι τινά τινος (=λαμβάνω εκδίκηση υπέρ κάποιου παρά κάποιου ἄλλου για κάτ)

δ) με αιτιατική (=τιμῶρώ)

ε) τιμῶρούμαι τίνα (=τιμῶρώ)

στ) με γενανική δοτική

✓ τυγχάνω α) με γενική

β) με δύο γενικές, από τις οποίες η μία κατηγορούμενο της ἄλλης

γ) με κατηγορηματική μετοχή, και τότε το τυγχάνω αποδίδεται επιρρηματικῶς, ἐνῶ η μετοχή με ρήμα ὑποσχοῦμαι α) με αιτιατική και δοτική

β) με ἀπαρέμφοτο

ὑστερῶ α) με γενική

β) με δοτική του κατὰ τι

φαινομαι α) με κατηγορηματική μετοχή (=εἶναι φανερό-ότι...)

β) με ἀπαρέμφοτο (=δίδω πιν. ἐντύπωση ὅτι...)

φέρω α) με αιτιατική

β) με αιτιατική και δοτική

γ) με επιρρηματικό προσδιορισμό του τρόπου

φθάνω α) με αιτιατική

β) με κατηγορηματική μετοχή, και τότε το φθάνω αποδίδεται επιρρηματικῶς, ἐνῶ η μετοχή με ρήμα

γ) με ἀπαρέμφοτο

δ) οὐκ ἂν φθάνοις+μετοχή = ταχέως+β' προστακτικής

ε) οὐκ ἂν φθάνοιμι λέγων=αμέσως θα πω

στ) οὐκ ἐφθην+μετοχή...καί...=μόλις+οριστική (εκ του ρήματος της μετοχής)... (παράλείπεται το καί)...

φθονῶ α) με δοτική

β) φθονῶ τίνι τινος (=εκ φθόνου ἀρνούμαι σε κάποιον κάτ)

γ) με δοτική της αιτίας

δ) με δοτική και ἀπαρέμφοτο (=ἀρνούμαι σε κάποιον από φθόνο να...)

χρῶμαι α) με δοτική

β) με αιτιατική επιθετικού προσδιορισμού παραλειφθέντος ουστοίχου αντικειμένου

ᾠνούμαι α) με αιτιατική

β) με αιτιατική και γενική του τμήματος